TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2009. gada 29. janvārī*

Lieta C-311/06

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Consiglio di Stato* (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2006. gada 28. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 17. jūlijā, tiesvedībā

Consiglio Nazionale degli Ingegneri

pret

Ministero della Giustizia,

Marco Cavallera.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], K. Šīmans [*K. Schiemann*] (referents), J. Makarčiks [*J. Makarczyk*] un L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*],

* Tiesvedības valoda — itāļu.

ģenerāladvokāts M. Pojarešs Maduru [*M. Poiares Maduro*],
sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2007. gada 13. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Consiglio Nazionale degli Ingegneri* vārdā — A. Romeiji [*A. Romei*], *avvocato*,

— Itālijas valdības vārdā — I. M. Bragulja [*I. M. Braguglia*], pārstāvis, kam palīdz S. Fjorentino [*S. Fiorentino*], *avvocato dello Stato*,

— Beļģijas valdības vārdā — L. van den Bruka [*L. Van den Broeck*], pārstāve,

— Čehijas valdības vārdā — sākotnēji T. Bočeks [*T. Boček*], pēc tam M. Smoleks [*M. Smolek*], pārstāvji,

— Grieķijas valdības vārdā — E. Skandalu [*E. Skandalou*], pārstāve,

— Kipras valdības vārdā — K. Likurgs [*C. Lycourgos*] un I. Neofitu [*I. Neofitou*], pārstāvji,

— Austrijas valdības vārdā — K. Pezendorfere [*C. Pesendorfer*], pārstāve,

— Zviedrijas valdības vārdā — A. Falka [*A. Falk*] un A. Kruse [*A. Kruse*], pārstāvji,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — H. Stēvlbeks [*H. Støvlbæk*] un E. Montaguti [*E. Montaguti*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2008. gada 28. februāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvu 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību (OV 1989, L 19, 16. lpp.).

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedības starp *Consiglio Nazionale degli Ingegneri* (Valsts Inženieru padome) un *Ministero della Giustizia* (Tieslietu ministrija) ietvaros par to, ka Tieslietu ministrija Itālijas pilsonim Kavaleram [*Cavallera*] ir atzinusi Spānijas inženiera kvalifikāciju, kura ir iegūta, pielīdzinot to Itālijas kvalifikācijai, lai ieinteresētā persona tiktu uzņemta Itālijas Inženieru apvienībā.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

3 Direktīvas 89/48 pirmajā apsvērumā ir noteikts:

"tā kā saskaņā ar Līguma 3. panta c) apakšpunktu viens no Kopienas mērķiem ir tādu šķēršļu likvidēšana starp dalībvalstīm, kas ierobežo personu pārvietošanās un pakalpojumu aprites brīvību; tā kā dalībvalstu pilsoņiem tas jo īpaši nozīmē iespēju veikt kvalificētu darbu pašnodarbinātas personas vai darbinieka statusā dalībvalstī ārpus tās dalībvalsts, kurā tie ir ieguvuši profesionālo kvalifikāciju."

4 Šīs direktīvas trešajā apsvērumā ir noteikts:

"tā kā nolūkā operatīvi reaģēt uz to, ko sagaida Kopienas valstu pilsoņi, kuriem ir augstākās izglītības diplomi, kas ir izsniegti par profesionālo izglītību dalībvalstī ārpus tās, kurā viņi vēlas darboties savā profesijā, būtu arī jāievieš cita šādu diplomu atzīšanas metode, lai ļautu attiecīgajām personām strādāt profesijās, kurās uzņemošajā dalībvalstī ir nepieciešama pēcvidusskolas izglītība, ar noteikumu, ka tām ir tāds diploms, kas ļauj darboties attiecīgā profesijā un kas ir izsniegts par vismaz trīs gadu studiju programmu citā dalībvalstī."

5 Minētās direktīvas piektajā apsvērumā ir norādīts:

"tā kā tām profesijām, kurām Kopiena nav noteikusi nepieciešamās kvalifikācijas obligāto līmeni, dalībvalstis patur tiesības noteikt šādu līmeni nolūkā garantēt to teritorijā sniegto pakalpojumu kvalitāti; tā kā tās tomēr, nepārkāpjot savas saistības, kas izklāstītas Līguma 5. pantā, nevar prasīt, lai dalībvalsts pilsonis iegūtu to kvalifikāciju, ko parasti nosaka tikai attiecībā uz diplomiem, kas ir izsniegti pašu valstu izglītības sistēmā, ja attiecīgā persona jau ir pilnībā vai daļēji ieguvusi minēto kvalifikāciju citā dalībvalstī; tā kā rezultātā jebkurai dalībvalstij, kurā reglamentē kādu profesiju, tiek prasīts ņemt vērā citā dalībvalstī iegūtu kvalifikāciju un noteikt, vai attiecīgā kvalifikācija atbilst tai, ko pieprasa attiecīgā [uzņemošā] dalībvalsts."

6 Direktīvas 89/48 1. panta a) un b) punktā ir norādīts:

"Šajā direktīvā izmanto šādas definīcijas:

a) diploms: jebkāds diploms, sertifikāts vai cits kvalifikāciju apliecinošs dokuments, vai jebkāds šādu diplomu, sertifikātu vai citu apliecinājumu komplekts:

— ko ir piešķīrusi kompetenta iestāde dalībvalstī, kura ir nozīmēta saskaņā ar valsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem,

— kas apliecina, ka tā īpašnieks ir sekmīgi pabeidzis vismaz trīs gadu vai līdzvērtīga ilguma nepilna laika pēcvidusskolas programmu universitātē vai augstskolā, vai kādā citā līdzīga līmeņa mācību iestādē un, ja vajadzīgs, ka tas ir sekmīgi pabeidzis profesionālās mācības, kas ir nepieciešamas papildus pēcvidusskolas programmai, un

— kas apliecina, ka tā īpašniekam ir vajadzīgā profesionālā kvalifikācija, lai uzņemtos vai veiktu reglamentētu kvalificētu darbu attiecīgajā [uzņemošajā] dalībvalstī,

ar noteikumu, ka izglītība, ko apliecina diploms, sertifikāts vai cits kvalifikāciju apliecinošs dokuments, ir iegūta galvenokārt Kopienā, vai arī tā īpašniekam ir triju gadu tās dalībvalsts, kas ir atzinusi trešās valsts diplomu, sertifikātu vai citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu, sertificēta profesionālā pieredze.

Šādus dokumentus pielīdzina diplomam, kas minēts pirmajā daļā: jebkādu diplomu, sertifikātu vai citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu, vai jebkādu šādu diplomu, sertifikātu vai citu apliecinājumu komplektu, ko ir piešķīrusi kompetenta iestāde dalībvalstī, ja tas ir piešķirts, sekmīgi pabeidzot Kopienā iegūtu izglītību, un kompetentā iestāde tajā dalībvalstī to atzīst par līdzvērtīgu, un ja tas piešķir tādas pašas tiesības attiecībā uz reglamentēta kvalificēta darba sākšanu un veikšanu attiecīgajā [uzņemošajā] dalībvalstī;

b) attiecīgā [uzņemošā] dalībvalsts: dalībvalsts, kurā kādas dalībvalsts pilsonis iesniedz pieteikumu nolūkā veikt reglamentētu kvalificētu darbu šajā dalībvalstī, kas nav tā pati, kurā tas ir ieguvis diplomu vai veicis atbilstīgo kvalificēto darbu."

7 Vienīgi itāļu un ungāru valodu versijās Direktīvas 89/48 1. panta b) punkts attiecas uz "citas dalībvalsts" pilsoni ("di un altro Stato membro"/"egy másik tagállam"), nevis uz "dalībvalsts" pilsoni.

8 Direktīvas 89/48 2. panta pirmajā daļā ir norādīts:

"Šī direktīva attiecas uz jebkuru dalībvalsts pilsoni, kurš vēlas veikt reglamentētu kvalificētu darbu attiecīgajā [uzņemošajā] dalībvalstī kā pašnodarbināta persona vai darbinieks."

9 Vienīgi vācu un ungāru valodu versijās šīs direktīvas 2. panta pirmā daļa attiecas uz reglamentētas profesijas veikšanu "citā dalībvalstī" ("in einem anderen Mitgliedstaat"/ "egy másik tagállamban"), nevis uz reglamentētas profesijas veikšanu "attiecīgajā [uzņemošajā] dalībvalstī".

10 Direktīvas 89/48 3. panta pirmās daļas a) punktā ir paredzēts:

"Ja attiecīgajā [uzņemošajā] dalībvalstī, lai sāktu vai veiktu reglamentētu kvalificētu darbu, ir vajadzīgs diploms, kompetentā iestāde nedrīkst, pamatojoties uz nepie-

tiekamu kvalifikāciju, atteikt dalībvalsts pilsonim atļauju sākt vai veikt attiecīgo kvalificēto darbu ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi attiecas uz tās pilsoņiem:

a) ja kandidātam ir tāds diploms, kas tiek prasīts citā dalībvalstī, lai uzņemtos vai veiktu attiecīgo kvalificēto darbu tās teritorijā, un ja šāds diploms ir ticis piešķirts dalībvalstī [..].”

11 Vienīgi itāļu, spāņu un slovēņu valodu versijās šīs direktīvas 3. panta pirmajā daļā ir paredzēts atteikums “citas dalībvalsts” pilsonim (“di un altro Stato membro”/“de otro Estado miembro”/“druge države članice”), nevis atteikums “dalībvalsts” pilsonim.

12 Turklāt vienīgi itāļu un slovēņu valodu versijās minētās direktīvas 3. panta pirmās daļas a) punkts attiecas uz diplomu, kurš ir iegūts “citā dalībvalstī” (“in un altro Stato membro”/“drugi državi članici”), nevis diplomu, kurš ir iegūts “dalībvalstī”.

13 Neraugoties uz Direktīvas 89/48 3. pantu, tās 4. pants ar zināmiem nosacījumiem atļauj attiecīgajai dalībvalstij pieprasīt, lai kandidāts sniegtu apliecinājumu par noteikta laikposma profesionālo pieredzi, pabeigtu adaptācijas laikposmu, kas nepārsniedz trīs gadus, vai veiktu kvalifikācijas atbilstības pārbaudi. Šajā pašā pantā ir noteikti vairāki noteikumi un nosacījumi kompensējošiem pasākumiem, kurus var veikt, lai likvidētu trūkumus minētā kandidāta kvalifikācijā.

Valsts tiesiskais regulējums

Inženiera profesijas regulējums Spānijā un Itālijā

14 Inženiera profesija kā Spānijā, tā arī Itālijā ir reglamentētā profesija.

— Izglītības sistēmas un nosacījumi inženiera profesionālās darbības veikšanai

15 Itālijas un Spānijas izglītības sistēmas inženierzinību kvalifikācijas jomās ir radniecīgas. Abās šajās valstīs šo kvalifikāciju var iegūt, pabeidzot trīs vai piecu gadu ilgas pēcvidusskolas studijas.

16 Itālijā ar universitātes diplomiem, kuri ir iegūti pēc trīs gadu ilgām studijām ("laurea triennale"), tiek atzīta jaunāko inženieru izglītība ("ingegnere junior").

17 Lai varētu strādāt jaunākā inženiera profesijā, ir nepieciešams universitātes diploms, kā arī ir jānokārto valsts eksāmens ("esame di Stato") attiecīgajā profesijā (Karaļa 1925. gada 23. oktobra dekrēta Nr. 2537 4. pants (1926. gada 15. februāra*Gazzetta ufficiale* Nr. 37)). Saskaņā ar Republikas prezidenta 2001. gada 5. jūnija Dekrēta Nr. 328 47. un 48. pantu (2001. gada 17. augusta*GURI* Nr. 190 parastais pielikums) šajā eksāmenā ietilpst vismaz divi rakstveida pārbaudījumi, mutvārdu pārbaudījums un

praktiskais pārbaudījums. Valsts eksāmenu sekmīgi nokārtojušie kandidāti saņem atļauju strādāt inženiera profesijā ("abilitazione all'esercizio della professione di ingegnere").

18 Spānijā ar universitātes diplomiem, kurus iegūst pēc trīs gadu ilgām studijām, tiek piešķirta tehniskā inženiera kvalifikācija ("ingeniero técnico").

19 Spānijas tiesiskajā regulējumā attiecībā uz universitātes diplomiem tiek nošķirti divu veidu diplomi, proti, "oficiālie diplomi", kuri ir atzīti visā valsts teritorijā un ar kuriem ir atļauts strādāt visās reglamentētajās profesijās, un "iekšējie diplomi", kurus var izsniegt dažādas universitātes, bet ar kuriem nav atļauts strādāt reglamentētajās profesijās. Šī joma ir regulēta 2001. gada 21. decembra Vispārējā likumā 6/2001 par universitātēm (2001. gada 24. decembra *BOE* Nr. 307, 49400. lpp.).

20 Spānijā, lai varētu strādāt tehniskā inženiera vai inženiera profesijā, ir nepieciešams attiecīgai profesijai atbilstošs oficiāls universitātes diploms Vispārīgā likuma 6/2001 izpratnē.

21 Kā Spānijā, tā arī Itālijā, lai varētu strādāt inženiera profesijā, ir jātiek uzņemtam profesionālajā apvienībā. Itālijā par inženieru reģistru atbild katras provinces *Consiglio dell'Ordine degli Ingegneri* (Inženieru apvienības padome). Šī apvienība tiek dalīta divās nodaļās, un B nodaļa ir paredzēta jaunākajiem inženieriem. Spānijā ir dažādas "colegios de ingenieros" (inženieru apvienības) atkarībā no specializācijas un reģioniem. Abās dalībvalstīs uzņemšana apvienībā ir vienkārša administratīva procedūra, kura pati par sevi neapliecina attiecīgo personu profesionālo kvalifikāciju, bet gan ir paredzēta, lai profesijā tiktu ievērotas zināmas profesionālās ētikas normas.

— Mehānikas inženiera profesija Itālijā

22 Personām, kuras vēlas strādāt mehānikas inženiera profesijā Itālijā, parasti ir nepieciešams mehānikas inženiera universitātes diploms (“laurea in ingegneria meccanica”), kurš apliecina trīs gadu studijas, kā arī atļauja strādāt inženiera profesijā, kas tiek izsniegta pēc valsts eksāmena nokārtošanas. Turklāt šīm personām ir jābūt uzņemtām kādas provinces inženieru apvienības reģistra B nodaļas rūpniecības sektorā.

— Rūpniecības tehniskā inženiera ar specializāciju mehānikā profesija Spānijā

23 Spānijā personām, kuras vēlas strādāt rūpniecības tehniskā inženiera ar specializāciju mehānikā (“ingeniero técnico industrial, especialidad mecánica”) profesijā, parasti ir jāiegūst oficiāls rūpniecības tehniskā inženiera ar specializāciju mehānikā universitātes diploms Vispārējā likuma 6/2001 izpratnē. Šādu tehniskā inženiera diplomu iegūst pēc trīs gadu ilgām studijām. Turklāt šīm personām ir jābūt uzņemtām “Colegio de ingenieros técnicos industriales” (Rūpniecības tehnisko inženieru profesionālā apvienība).

Atzīšanas procedūra Itālijā

24 Itālijā 1992. gada 27. janvāra Dekrētlikums Nr. 115 (1992. gada 18. februāra *GURI* Nr. 40; turpmāk tekstā — “Dekrētlikums Nr. 115/1992”) tika paredzēts, lai Direktīvu 89/48 transponētu valsts tiesībās.

25 Dekrētlikuma Nr. 115/1992 1. pantā ar nosaukumu "Eiropas Kopienā iegūtu izglītības dokumentu atzīšana" ir noteikts:

"1. Atbilstoši Dekrētā paredzētiem nosacījumiem Itālijā tiek atzīti par līdzvērtīgiem diplomi, ko ir izsniegusi kāda no Eiropas Kopienu dalībvalstīm un kuri apliecina tādas profesionālās izglītības iegūšanu, kas uzņemošās valsts tiesību aktos piešķir tiesības veikt attiecīgo darbību.

2. Diplomi tiek atzīti Kopienu pilsoņiem, kuri Itālijā vēlas kā pašnodarbinātas personas vai darbinieki veikt profesionālu darbību, kas līdzvērtīga tai darbībai, kuru tiem ir tiesības veikt valstī, kas izsniegusi iepriekšējā punktā minētos diplomus.

3. Diplomus var atzīt, ja kandidāts apliecina, ka ir sekmīgi pabeidzis vismaz trīs gadu vai līdzvērtīga ilguma nepilna laika augstskolas programmu universitātē vai augstskolā, vai kādā citā līdzīga līmeņa mācību iestādē."

26 Iesniedzējtiesa norāda, ka Dekrētlikums Nr. 115/1992 neļauj atzīt citā dalībvalstī izsniegtu diplomu, pamatojoties uz Itālijas izglītības kvalifikāciju. Šī tiesa norāda, ka saskaņā ar šī Dekrētlikuma 1. panta 3. punktu ārvalsts diplomam ir jāapliecina, ka kandidāts ir pabeidzis mācību programmu, kas nozīmē, ka ir jāpastāv tiešai saiknei starp kvalifikāciju un mācību programmu, un šai programmai ir jābūt tieši apliecinātai ar diplomu. Turklāt šo tiesību normu nevar piemērot citas dalībvalsts diplomam, ar kuru patiesībā tiek apliecināta Itālijas izglītības kvalifikācija.

Pielīdzināšanas procedūra Spānijā

27 Spānijas tiesībās universitātes diplomu pielīdzināšanas procedūra ir jānošķir no Karaļa 1991. gada 25. oktobra dekrētā Nr. 1665/1991, kas regulē vispārējo atzīšanas sistēmu Eiropas Savienības dalībvalstīs piešķirtajiem augstākās izglītības diplomiem, kurus piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību (1991. gada 22. novembra *BOE* Nr. 208, 37916. lpp.), ar kuru Direktīva 89/48 tika pārņemta Spānijas tiesību sistēmā, paredzētās profesionālās kvalifikācijas atzīšanas procedūras. Pielīdzināšanas mērķis ir kontrolēt diploma iegūšanai pabeigto studiju akadēmisko saturu no zināšanu aspekta.

28 Līdz 2004. gada 4. septembrim ārvalstu universitāšu diplomu pielīdzināšanas procedūra Spānijā tika noteikta ar Karaļa 1987. gada 16. janvāra dekrētu Nr. 86/1987 (1987. gada 23. janvāra *BOE* Nr. 20), kā arī ar tiesību aktiem, kuri tika pieņemti Karaļa dekrēta piemērošanai.

29 Pielīdzināšanas jēdziens ir definēts Karaļa dekrēta Nr. 86/1987 1. pantā. Saskaņā ar šo tiesību normu pielīdzināšana nozīmē, ka Spānijā akadēmiskiem mērķiem tiek oficiāli atzīti ārvalstīs iegūti augstākās izglītības diplomi.

30 No šī Karaļa dekrēta 2. panta izriet, ka, kaut arī ārvalstu diplomu pielīdzināšanai nav vienmēr jākārto papildu eksāmeni, ja izglītība, kura ir apliecināta ar ārvalsts diplomu, neatbilst izglītībai, kuru apliecina attiecīgs Spānijā iegūts diploms, pielīdzināšanai var būt jākārto pārbaudījumi par zināšanām, kādas tiek pieprasītas Spānijā diploma iegūšanai.

31 Saskaņā ar Karaļa dekrēta Nr. 86/1987 3. pantu pielīdzināšanas procedūra attiecas vienīgi uz oficiāli atzītu izglītību. Cita veida izglītība, kuru piedāvā universitātes un kura nav oficiāli atzīta, neietilpst šī Karaļa dekrēta piemērošanas jomā.

32 Pielīdzināšanas rezultātā ārvalsts diplomam, sākot no brīža, kad tika atzīta pielīdzināšana, ir tādas pašas sekas kā līdzvērtīgam Spānijas diplomam vai universitātes grādam.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

33 Itālijas pilsonis Kavalera 1999. gada 9. martā Turīnas Universitātē (Itālija) ieguva kvalifikāciju, kas apliecina trīsgadīgu mehānikas inženiera studiju pabeigšanu.

34 Kavalera lūdza Spānijas Izglītības un zinātnes ministrijai pielīdzināt viņa Itālijā iegūto kvalifikāciju, lai tā būtu līdzvērtīga atbilstošai Spānijas universitātes kvalifikācijai, piemērojot Karaļa dekrēta Nr. 86/1987 noteikumus. 2001. gada 17. oktobrī minētā ministrija pielīdzināja Kavaleras Itālijā iegūto kvalifikāciju, lai tā būtu līdzvērtīga oficiālai Spānijas rūpniecības tehniskā inženiera ar specializāciju mehānikā kvalifikācijai.

35 Līdz ar to Kavalera varēja strādāt rūpniecības tehniskā inženiera ar specializāciju mehānikā profesijā Spānijā. Pamatojoties uz sertifikātu, ar kuru tika apliecināta viņa

Itālijā iegūtās kvalifikācijas pielīdzināšana, Kavalera tika uzņemts vienā no Katalonijas "colegios de ingenieros técnicos industriales" (Rūpniecības tehnisko inženieru koledža).

36 Tomēr nav strīda par to, ka Kavalera neveica profesionālo darbību ārpus Itālijas teritorijas, nedz arī ieguva izglītību vai kārtoja eksāmenus Spānijas izglītības sistēmas ietvaros. Tāpat nav strīda par to, ka viņš nav nokārtojis Itālijas tiesību aktos paredzēto valsts eksāmenu, lai varētu veikt inženiera profesionālo darbību.

37 Ar 2002. gada 6. marta lūgumu Kavalera lūdza Itālijas *Ministero della Giustizia* [Tieslietu ministrija], piemērojot Dekrētlikumu Nr. 115/1992, atzīt Spānijā iegūto kvalifikāciju, lai viņš šajā dalībvalstī varētu tikt uzņemts inženieru apvienībā.

38 Atbilstoši Itālijas tiesību normām šo lūgumu izskatīja Akadēmiskā padome, kura ar vairākumu nobalsoja par labu atzīšanai, tomēr pret šādu lēmumu balsoja *Consiglio Nazionale degli Ingegneri* pārstāvis, kas ietilpst šīs padomes sastāvā.

39 Ar 2002. gada 23. oktobra dekrētu *Ministero della Giustizia* atzina, ka Kavaleras Spānijas kvalifikācija ir derīga, lai viņš varētu tikt uzņemts inženieru apvienībā (B nodaļā, Rūpniecības sektorā). Pamatojoties uz šo dekrētu, Kavalera tika uzņemts Aleksandrijas (Itālija) Inženieru apvienībā.

40 *Consiglio Nazionale degli Ingegneri* apstrīdēja minēto ministra dekrētu *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* [Lacio Reģiona administratīvā tiesa] (Itālija), uzskatot, ka atbilstoši Direktīvai 89/48, kā arī atbilstoši attiecīgajām valsts tiesību normām Itālijas iestādes nevarēja atzīt Kavaleras Spānijā iegūto kvalifikāciju, jo šīs atzīšanas rezultātā viņš varētu tikt atbrīvots no Itālijas valsts tiesību normās paredzētā valsts eksāmena.

41 Ar 2004. gada 5. oktobra spriedumu šī tiesa noraidīja *Consiglio Nazionale degli Ingegneri* iesniegto prasību, uzskatot, ka *Ministero della Giustizia* ir rīkojusies likumīgi. Līdz ar to *Consiglio Nazionale degli Ingegneri* apelācijas kārtībā pārsūdzēja šo spriedumu *Consiglio di Stato* [Valsts padome] (Itālija).

42 *Consiglio di Stato* uzskata, ka Direktīva 89/48 nav piemērojama Kavaleras situācijā, jo viņš nav ieguvis nekādu "diplomu" Spānijā Direktīvas 89/48 1. panta a) punkta izpratnē un viņa prasība tiek pamatota vienīgi ar Itālijā iegūtu kvalifikāciju. *Consiglio di Stato* tomēr pauž šaubas šajā sakarā.

43 Šādos apstākļos *Consiglio di Stato* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

"1) Vai Direktīva 89/48/EEK ir attiecināma uz Itālijas pilsoni, kurš:

— Itālijā ir ieguvis inženiera diplomu, kas apliecina trīsgadīgas studijas;

— panācis, ka šī Itālijā iegūtā kvalifikācija tiek atzīta par līdzvērtīgu atbilstošai Spānijas kvalifikācijai;

— ir uzņemts Spānijas Inženieru apvienībā, tomēr nekad nav darbojies šajā profesijā Spānijā, [un]

— lūdz to uzņemt Itālijas Inženieru apvienībā, pamatojoties uz diploma, kuru tas saņēmis Spānijā, pielīdzināšanu?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai valsts tiesību norma (Dekrētlikuma [Nr. 115/1992] 1. pants), atbilstoši kurai Itālijā netiek atzīta citas dalībvalsts piešķirta kvalifikācija, kura pilnībā radusies iepriekš Itālijā iegūtas kvalifikācijas atzīšanas rezultātā, ir saderīga ar Direktīvu 89/48/EEK?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

44 Uzdodot pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai kvalifikācijas, kuru ir piešķīrusi citas dalībvalsts iestāde, ar kuru netiek apliecināta izglītība šīs dalībvalsts izglītības sistēmas ietvaros, un kas nav atkarīga ne no eksāmena, ne no profesionālās pieredzes, kas būtu iegūta šajā valstī, ieguvējs var atsaukties uz Direktīvas 89/48 tiesību normām, lai veiktu reglamentētu profesiju uzņemošajā dalībvalstī.

45 Lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jāpārbauda, vai šādas kvalifikācijas atzīšana, kāda apskatīta pamata lietā, ietilpst Direktīvas 89/48 piemērošanas jomā.

46 Neietekmējot Direktīvas 89/48 4. panta noteikumus, šīs direktīvas 3. panta pirmās daļas a) punktā visiem kandidātiem, kuriem ir piešķirts "diploms" šīs direktīvas izpratnē, kas tiem ļauj strādāt reglamentētajā profesijā dalībvalstī, piešķir tiesības strādāt šajā pašā profesijā jebkurā citā dalībvalstī. Līdz ar to jēdziens "diploms", kas ir definēts Direktīvas 89/48 1. panta a) punktā, ir atslēga šajā direktīvā paredzētajai augstākās izglītības diplomu atzīšanas vispārīgajai sistēmai.

47 Attiecībā uz kvalifikāciju, uz kuru atsaucas Kavalera, vispirms ir jānorāda, ka "diploms" Direktīvas 89/48 1. panta a) punkta izpratnē var nozīmēt arī kvalifikāciju apliecinošu dokumentu komplektu.

48 Attiecībā uz kvalifikāciju, uz kuru atsaucas Kavalera, ir izpildīts Direktīvas 89/48 1. panta a) punkta pirmajā ievilkumā paredzētais nosacījums, jo katru no šīm kvalifikācijām ir piešķīrusi attiecīgi Itālijas un Spānijas kompetenta iestāde, kura ir noteikta saskaņā ar valsts normatīvajiem aktiem.

49 Attiecībā uz Direktīvas 89/48 1. panta a) punkta otrajā ievilkumā paredzēto apstākli no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka Kavalera acīmredzot atbilst nosacījumam, ka īpašniekam ir sekmīgi jāpabeidz vismaz trīs gadu pēcvidusskolas programma universitātē. Šo faktu skaidri apliecina kvalifikācija, kuru ieinteresētajai personai piešķīrusi Turīnas Universitāte.

50 Turklāt attiecībā uz Direktīvas 89/48 1. panta a) punkta trešajā ievilkumā paredzēto apstākli no Izglītības un zinātnes ministrijas izsniegtā pielīdzināšanas sertifikāta izriet, ka Kavaleram ir profesionālā kvalifikācija, kas nepieciešama, lai veiktu reglamentētu profesiju Spānijā. Pat ja tiktu uzskatīts, ka šis apstāklis no minētā sertifikāta skaidri neizriet, tas noteikti izriet no tā, ka Kavalera tika uzņemts kompetentā Spānijas profesionālajā apvienībā.

51 Vēl jānosaka, vai, ņemot vērā, ka pielīdzināšanas sertifikāts, uz kuru norāda Kavalera, neapstiprina izglītību, kas būtu iegūta Spānijas izglītības sistēmas ietvaros, un nav atkarīgs ne no eksāmena, ne no profesionālās pieredzes, kas būtu iegūta Spānijā, visi diplomi, kas ir viņa rīcībā, tomēr var tikt uzskatīti par "diplomiem" Direktīvas 89/48 izpratnē vai ir līdzvērtīgi šādam diplomam saskaņā ar Direktīvas 89/48 1. panta a) punkta otro daļu.

52 Šādā kontekstā nevar tikt atbalstīti *Consiglio Nazionale degli Ingegneri*, kā arī Itālijas valdības un Austrijas valdības izvirzītie argumenti, kuri tiek pamatoti ar dažādām Direktīvas 89/48 valodu redakcijām, kuras, kā tas izriet no šī sprieduma 7., 9., 11. un 12. punkta, vietām atšķiras no citu valodu versijām, kurās ir minēts jēdziens "cita dalībvalsts", lai gan lielākajā valodu versiju daļā ir ietverta vienīgi norāde uz vārdu salikumiem "dalībvalsts" vai "uzņemošā dalībvalsts".

53 Šajā sakarā saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Kopienu tiesību normu vienveidīgas piemērošanas un līdz ar to vienveidīgas interpretācijas nepieciešamība izslēdz iespēju šaubu gadījumā aplūkot tiesību normas tekstu izolēti tikai vienā no tās versijām, bet gluži pretēji — prasa, lai tas tiktu interpretēts un piemērots, ievērojot tekstus citās oficiālajās valodās (1969. gada 12. novembra spriedums lietā 29/69 *Stauder*, *Recueil*, 419. lpp., 3. punkts; 1998. gada 2. aprīļa spriedums lietā C-296/95 *EMU Tabac* u.c., *Recueil*, I-1605. lpp., 36. punkts, un 2006. gada 9. marta spriedums lietā C-174/05 *Zuid-Hollandse Milieufederatie* un *Natuur en Milieu*, Krājums, I-2443. lpp., 20. punkts).

54 Turklāt, kaut arī Tiesa ir nospriedusi, ka Direktīvā 89/48 nav ietverti nekādi ierobežojumi attiecībā uz to, kurā dalībvalstī kandidātam būtu jāiegūst profesionālā kvalifikācija (2008. gada 23. oktobra spriedumi lietā C-274/05 Komisija/Grieķija, Krājums, I-7969. lpp., 28. punkts, un lietā C-286/06 Komisija/Spānija, Krājums, I-8025. lpp., 62. punkts), tomēr šajā judikatūrā tiek nošķirta ģeogrāfiskā vieta, kurā ir iegūta izglītība, no izglītības sistēmas, kuras ietvaros tā tikusi iegūta. Šajos spriedumos ieinteresētās personas bija ieguvušas izglītību citas dalībvalsts izglītības sistēmas ietvaros, nevis tajā dalībvalstī, kurā tās vēlējās atsaukties uz savu profesionālo kvalifikāciju.

55 Direktīvas 89/48 mērķis ir likvidēt šķēršļus profesijas veikšanai citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā persona ir ieguvusi attiecīgo profesionālo kvalifikāciju apliecinošu diplomu. No minētās direktīvas pirmā, trešā un piektā apsvēruma izriet, ka profesionālo kvalifikāciju apliecinošs grāds nav līdzvērtīgs "diplomam" šīs pašas direktīvas izpratnē, ja kvalifikācija pilnībā vai daļēji nav iegūta tās dalībvalsts izglītības sistēmā, kas piešķir attiecīgo diplomu. Turklāt Tiesa jau ir norādījusi, ka kvalifikācija atvieglo piekļuvi profesijai vai tās veikšanu tiktāl, ciktāl ar to tiek pierādīta papildu kvalifikācijas iegūšana (šajā sakarā skat. 1993. gada 31. marta spriedumu lietā C-19/92 *Kraus*, *Recueil*, I-1663. lpp., 18.–23. punkts, un 2003. gada 9. septembra spriedumu lietā C-285/01 *Burbaud*, *Recueil*, I-8219. lpp., 47.–53. punkts).

56 Tomēr Spānijā veiktā pielīdzināšana neapliecina, ka būtu iegūta kāda papildu kvalifikācija. Šajā sakarā nedz pielīdzināšana, nedz uzņemšana vienā no Katalonijas "colegios de ingenieros técnicos industriales" nav pamatota ar Kavaleras iegūtās kvalifikācijas vai profesionālās pieredzes pārbaudi.

57 Ja šādos apstākļos tiktu apstiprināts, ka uz Direktīvu 89/48 var atsaukties, lai varētu izmantot pamata lietā minēto reglamentēto profesiju Itālijā, tas nozīmētu, ka personai, kura ir ieguvusi vienīgi tādu šīs dalībvalsts kvalifikāciju, kas pati par sevi neļauj strādāt minētajā reglamentētajā profesijā, tomēr tiktu atļauts tajā strādāt, lai gan kvalifikācija, kas tikusi iegūta Spānijā veiktas pielīdzināšanas rezultātā, tomēr nepierāda, ka būtu

iegūta papildu kvalifikācija vai profesionālā pieredze. Šāds rezultāts būtu pretrunā Direktīvā 89/48 ietvertajam mērķim, kurš ir izklāstīts šīs direktīvas piektajā apsvērumā, saskaņā ar kuru dalībvalstīm ir tiesības noteikt obligāto līmeni, kāds nepieciešams, lai garantētu to teritorijā sniegto pakalpojumu kvalitāti.

58 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Direktīvas 89/48 1. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzētajā "diploma" jēdzienā neietilpst dalībvalsts kvalifikācija, kas neapliecina izglītību, kas būtu iegūta šīs dalībvalsts izglītības sistēmas ietvaros, un nav atkarīga ne no eksāmena, ne no minētajā valstī iegūtas profesionālās pieredzes.

59 Līdz ar to uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka kvalifikācijas, kuru ir piešķīrusi citas dalībvalsts iestāde, ar kuru netiek apliecināta izglītība šīs dalībvalsts izglītības sistēmas ietvaros, un kas nav atkarīga ne no eksāmena, ne no profesionālās pieredzes, kas būtu iegūta šajā valstī, ieguvējs nevar atsaukties uz Direktīvas 89/48 tiesību normām, lai veiktu reglamentētu profesiju minētajā dalībvalstī.

60 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, uz otro jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

61 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

kvalifikācijas, kuru ir piešķīrusi citas dalībvalsts iestāde, ar kuru netiek apliecināta izglītība šīs dalībvalsts izglītības sistēmas ietvaros, un kura nav atkarīga ne no eksāmena, ne no profesionālās pieredzes, kas būtu iegūta šajā valstī, ieguvējs nevar atsaukties uz Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību, tiesību normām, lai veiktu reglamentētu profesiju minētajā dalībvalstī.

[Paraksti]